

Spis 15 Kse 1/2015 byl spojen se spisem číslo 15 Kse 5/2014 a pod touto spisovou značkou bylo rozhodnuto takto:

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako kárný soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a členů JUDr. Zbyňka Poledny, Mgr. Davida Chaloupky, Mgr. Jaroslava Kocince, JUDr. Gabriely Vilímkové a Mgr. Barbory Kubíkové v právní věci kárného žalobce: **ministr spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti kárně obviněnému: **JUDr. M. F., soudní exekutor**, Exekutorský úřad Český Krumlov, se sídlem Tovární 197, Český Krumlov, o návrzích na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudního exekutora ze dne 13. 10. 2014, čj. MSP-509/2014-OSD-ENA/32, a ze dne 5. 1. 2015, čj. MSP-509/2014-OSD-ENA/51,

takto:

JUDr. M. F.,
soudní exekutor,
Exekutorský úřad Český Krumlov, se sídlem Tovární 197, Český Krumlov

j e v i n e n , ž e

jako soudní exekutor v exekučních řízeních vedených Exekutorským úřadem Český Krumlov pod sp. zn. 125 EX 307/08, 125 EX 892/12, 125 EX 46/08, 125 EX 62/08, 125 EX 119/07, 125 EX 405/11, 125 EX 443/07, 125 EX 119/10, 125 EX 372/11, 125 EX 803/09 a 125 EX 418/10, v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 9. 4. 2013, čj. 125 EX 307/08 - 283, v rozvrhovém usnesení ze dne 5. 3. 2014, čj. 125 EX 892/12 - 90, v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 2. 4. 2013, čj. 125 EX 46/08 - 176, v rozvrhovém usnesení ze dne 9. 1. 2014, čj. 125 EX 62/08 - 158, v rozvrhovém usnesení ze dne 23. 11. 2013, čj. 125 EX 119/07 - 239, v rozvrhovém usnesení ze dne 16. 5. 2013, čj. 125 EX 405/11 - 199, v rozvrhovém usnesení ze dne 14. 5. 2013, čj. 125 EX 443/07 - 279, v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 20. 3. 2012, čj. 125 EX 119/10 - 165, v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 26. 6. 2012, čj. 125 EX 372/11 - 120, v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 12. 11. 2012, čj. 125 EX 803/09 - 212 a v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 10. 7. 2012, čj. 125 EX 418/10 - 146, určil odměnu exekutora z nejvyšších

podání dražby, nikoliv z částí rozdělovaných podstat, kterými byly uspokojeny nároky oprávněných a přihlášených věřitelů, a odměny v chybně vypočtených výších si vyplatil,

t e d y

porušil povinnosti stanovené právním předpisem, konkrétně § 5 odst. 3 a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, § 2 odst. 1 větou druhou a § 46 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), a čl. 5 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Podle § 116 odst. 6 písm. a) exekučního řádu se mu ukládá

p í s e m n é n a p o m e n u t í .

O d ů v o d n ě n í :

I. Kárné žaloby ze dne 13. 10. 2014 a ze dne 5. 1. 2015

1. Kárnými žalobami ze dne 13. 10. 2014, čj. MSP-509/2014-OSD-ENA/32, a ze dne 5. 1. 2015, čj. MSP-509/2014-OSD-ENA/51, kárný žalobce obvinil soudního exekutora JUDr. M. F. z kárných provinění podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu. Kárný soud spojil obě žaloby ke společnému projednání v souladu s § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „kárný zákon“), ve spojení s § 20 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

2. Kárný žalobce vytkl kárně obviněnému, že celkem v jedenácti ve výroku specifikovaných exekučních řízeních nesprávně vypočítal odměnu podle § 5 odst. 3 a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční tarif“). Pochybení, k jejichž zjištění došlo při kontrole Exekutorského úřadu Český Krumlov, provedené dne 20. 5. 2014, resp. dne 29. 10. 2014, měla spočívat v tom, že při exekucích postižením nemovitostí kárně obviněný použil jako

základ pro výpočet odměny soudního exekutora nejvyšší dražební podání. Podle kárného žalobce měl v souladu s § 5 odst. 3 exekučního tarifu od rozdělované podstaty, představované nejvyšším podáním, odečíst hotové výdaje (včetně DPH) a získanou hodnotu vydělit koeficientem 1,1815 (popř. 1,18 při 20 % dani z přidané hodnoty podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném do 31. 12. 2012). Takto vypočítaná částka po zaokrouhlení na celé stokoruny nahoru (§ 27 exekučního tarifu) představovala základ pro výpočet odměny exekutora. Podle § 6 odst. 1 exekučního tarifu činila odměna 15 % ze základu.

3. Kárně obviněný se měl nesprávným výpočtem obohatit na úkor oprávněných, případně dalších přihlášených věřitelů, v jednotlivých řízeních o následující částky (výše odměn uvedena bez DPH):

sp. zn.	odměna určená kárně obviněným	správná výše odměny podle kárného žalobce	obohacení
125 EX 307/08	7 010,00 Kč	5 160,00 Kč	2 850,00 Kč ¹
125 EX 892/12	40 010,00 Kč	32 580,00 Kč	7 430,00 Kč
125 EX 46/08	3 710,00 Kč	3 000,00 Kč	710,00 Kč
125 EX 62/08	33 750,00 Kč	27 860,00 Kč	5 890,00 Kč
125 EX 119/07	8 360,00 Kč	5 940,00 Kč	2 420,00 Kč
125 EX 405/11	52 500,00 Kč	43 740,00 Kč	8 760,00 Kč
125 EX 443/07	40 010,00 Kč	33 390,00 Kč	3 360,00 Kč ²
125 EX 119/10	22 500,00 Kč	18 020,00 Kč	4 480,00 Kč
125 EX 372/11	32 250,00 Kč	26 400,00 Kč	5 850,00 Kč
125 EX 803/09	11 100,00 Kč	8 880,00 Kč	2 220,00 Kč
125 EX 418/10	36 750,00 Kč	30 230,00 Kč	6 520,00 Kč

4. Po provedené kontrole kárně obviněný vydal usnesení ve všech dotčených řízeních, kterými opravil výši odměny soudního exekutora v souladu se vzorcem pro její výpočet předloženým kárným žalobcem. Pouze v opravném usnesení ze dne 21. 5. 2014, čj. 125 EX 892/12 – 102, při výpočtu odměny kárně obviněný neodečetl od rozdělované podstaty částku hotových výdajů ve výši 5 505,50 Kč vč. DPH. Tuto částku ale nezohlednil ani v rámci celkových nákladů exekuce.

5. Ohledně správného výpočtu odměny soudních exekutorů podle § 5 odst. 3 exekučního tarifu kárný žalobce poukázal na metodiku uveřejněnou v nultém čísle Komorních listů ze září 2009, jež představuje jednoduchou matematickou pomůcku. Způsob stanovení základu pro výpočet odměny soudního exekutora zřetelně vyplývá i přímo z předmětného ustanovení exekučního tarifu. Dále odkázal na rozhodnutí kárného soudu ze dne 31. 7. 2012, čj. 14 Kse 10/2011 – 117, které daný výpočet podrobně vysvětluje.

¹ pozn. NSS: 1 850 Kč.

² pozn. NSS: 6 620 Kč.

6. Kárný žalobce upozornil, že má-li soudní exekutor za to, že v některé věci není schopen určit náklady exekuce před rozvrhovým jednáním, může o svých nákladech rozhodnout až v rozvrhovém usnesení. Za žádných okolností ale není oprávněn uspokojit svou pohledávku na nákladech řízení ve výši přesahující částku vypočtenou podle exekučního tarifu, tím méně na úkor věřitelů uspokojovaných v pozdějších skupinách.

7. Kárný žalobce považoval porušení povinností kárně obviněného za velmi závažná, protože se obohatil na úkor oprávněných a přihlášených věřitelů. Obviněný sice učinil nápravu, ale až po provedené kontrole. Kárný žalobce shledal stejné pochybení i v řízení vedeném pod sp. zn. 125 EX 55/08 již při kontrole provedené ve dnech 14. – 15. 7. 2010. Tehdy kárně obviněnému vytkl chybný postup v souladu s § 7a exekučního řádu, což ale zřejmě nesplnilo preventivní funkci. Proto podle kárného žalobce nezbylo než navrhnout opatření, které by obviněného přimělo nepostupovat vytýkaným způsobem do budoucna. Dále kárný žalobce upozornil, že kárně obviněný byl uznán vinným rozhodnutím kárného soudu ze dne 21. 5. 2012, čj. 15 Kse 12/2011 – 86, a bylo mu uloženo napomenutí.

8. Kárný žalobce v obou kárných žalobách navrhl, aby soud uznal kárně obviněného vinným ze závažného kárného provinění a uložil mu kárné opatření ve formě pokuty ve výši 500 000 Kč.

II. Vyjádření kárně obviněného

9. Kárně obviněný sdělil ve vyjádření ke kárným žalobám ze dne 19. 2. 2015, že v jednotlivých věcech vydal opravná usnesení odstraňující následky chybných výpočtů. Ve věcech, kde již usnesení o opravě rozvrhového usnesení nabylo právní moci, kárně obviněný vyplatil peněžní rozdíly příslušným oprávněným subjektům (ve věcech vedených pod sp. zn. 125 EX 62/08, 125 EX 119/07, 125 EX 405/11, 125 EX 443/07, 125 EX 307/08 a 125 EX 892/12). V ostatních věcech budou příslušné rozdíly vyplaceny, jakmile usnesení o opravě rozvrhového usnesení nabudou právní moci (ve věcech vedených pod sp. zn. 125 EX 46/08, 125 EX 119/10, 125 EX 372/11, 125 EX 803/09 a 125 EX 418/10).

10. Kárně obviněný měl za to, že ve věci vedené pod sp. zn. 125 EX 307/08 kárný žalobce chybně vypočítal rozdíl mezi částkami 7 010 Kč (původně určená odměna) a 5 160 Kč (opravená výše odměny) jako 2 850 Kč. Rozdíl správně činí 1 850 Kč.

11. Kárně obviněný považoval pokutu v navrhované výši 500 000 Kč za hrubě nepoměrnou vzhledem k tvrzenému obohacení, které měl chybnými výpočty získat. Požádal proto, aby soud při určení výše pokuty zohlednil provedenou nápravu škodlivých následků.

12. V doplnění vyjádření ke kárným žalobám ze dne 7. 5. 2015 kárně obviněný přirovnal interpretační obtíže spojené s § 5 odst. 3 exekučního tarifu k ustanovení o výpočtu odměny insolvenčních správců. Nejednotná praxe ve výkladu § 1 vyhlášky č. 313/2007 Sb. byla vyřešena až novelou provedenou vyhláškou č. 398/2013 Sb., jež zavedla jednoznačné pravidlo, podle kterého je základem pro výpočet odměny insolvenčního správce při konkursu výtěžek zpeněžení po odečtení nákladů (tedy včetně částky připadající na odměnu správce). Ustanovení § 5 odst. 3 exekučního řádu obdobně

novelizováno nebylo, proto nevymizely ani výkladové obtíže. Kárně obviněný aplikoval ve své rozhodovací praxi analogicky výkladové pravidlo způsobu výpočtu odměny insolvenčních správců.

13. Kárně obviněný nicméně uznal vlastní nedůslednost, pokud nezohlednil výsledky kontroly exekutorského úřadu provedené ve dnech 14. – 15. 7. 2010. Pohnutkou způsobu výpočtu odměny nebylo obohacení se na úkor účastníků, ve všech řízeních byla provedena náprava a rozdíly vzniklé chybnými výpočty byly vyplaceny oprávněným subjektům. Dále uvedl, že bez výhrad přijímá způsob výpočtu odměny exekutora při prodeji nemovitých věcí zastávaný kárným žalobcem a bude se jím nadále řídit. Závěrem požádal kárný soud o zohlednění uvedených skutečností při rozhodování o vině a trestu.

III. Splnění předpokladů pro věcné projednání

14. Při posuzování včasnosti kárné žaloby vzal kárný senát v úvahu změnu právní úpravy týkající se lhůty pro podání žaloby, k níž došlo s účinností od 1. 1. 2013 novelou exekučního řádu provedenou zákonem č. 396/2012 Sb. Vytknutá pochybení kárně obviněného měla časově spadat z části do doby účinnosti exekučního řádu ve znění před novelou (týká se řízení vedených pod sp. zn. 125 EX 119/10, 125 EX 372/11, 125 EX 803/09 a 125 EX 418/10) a z části do doby po ní (týká se řízení vedených pod sp. zn. 125 EX 307/08, 125 EX 892/12, 125 EX 46/08, 125 EX 62/08, 125 EX 119/07, 125 EX 405/11 a 125 EX 443/07). Soud proto musel nejprve zodpovědět otázku, které znění exekučního řádu je rozhodné pro posouzení vytýkaných pochybení.

15. Všechna vytýkaná pochybení měla spočívat ve výpočtu odměny soudního exekutora v rozporu s § 5 odst. 3 exekučního tarifu s následkem obohacení kárně obviněného na úkor oprávněných, popř. jiných věřitelů. Kárný soud uzavřel, že tvrzená pochybení lze hmotněprávně posuzovat jako dílčí útoky tvořící jeden pokračující delikt.

16. Kárné řízení se soudci obecných soudů, státními zástupci a soudními exekutory není podle řízení o trestním obvinění, ale je zcela specifickým řízením (podrobněji viz nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 33/09). V souladu s § 25 kárného zákona se ovšem v kárném řízení přiměřeně použije trestní řád, nestanoví-li kárný zákon jinak nebo nevyplývá-li z povahy věci něco jiného. Při úvahách o časové působnosti zákona a charakteru skutku proto kárný soud vycházel ze zásad trestního řízení a ze své předchozí judikatury. Skutek je pojmem trestního práva procesního i hmotného, přestože nikoliv s totožným významem. Kárné provinění spočívá, stejně jako trestný čin, v protiprávním „skutku“ a v kárném řízení při výkladu skutku lze vycházet z trestně právní teorie (srov. rozhodnutí ze dne 30. 10. 2012, čj. 14 Kse 7/2012 – 70).

17. Podle kárných žalob se kárně obviněný měl dopustit v jedenácti řízeních porušení stejné povinnosti, stejným způsobem, se záměrem obohatit se, přičemž návaznost jednotlivých řízení, v nichž mělo dojít k porušení povinností kárně obviněného, svědčí i o časové souvislosti. Jednání vytýkané kárně obviněnému tak naplňuje znaky pokračování v kárném deliktu (viz § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, Jelínek, J. a kol. Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část. 3. vydání. Praha : Leges, s. 148).

18. Skutečnost, že kárným žalobcem tvrzené pochybení mělo povahu pokračujícího deliktu, soud zohlednil při posuzování rozhodného znění exekučního řádu. Pokračování v kárném provinění je posuzováno jako čin spáchaný za účinnosti nového zákona, pokud se část jednání odehrála za účinnosti nového zákona, za předpokladu, že jednání bylo kárným proviněním, byť mírněji trestným, i podle dřívější právní úpravy (viz rozhodnutí ze dne 30. 5. 2011, čj. 14 Kse 2/2011 – 6, obdobně srov. Jelínek, J. a kol. Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část. 3. vydání. Praha : Leges, s. 154). Soud posuzoval splnění předpokladů pro věcné projednání kárné žaloby podle exekučního řádu ve znění účinném do 30. 6. 2014, protože poslední z dílčích útoků měl být proveden dne 9. 1. 2014 vydáním rozvrhového usnesení čj. 125 EX 62/08 – 158. V souladu s § 117 odst. 3 exekučního řádu musela být kárná žaloba podána do tří let ode dne 9. 1. 2014. Kárné žaloby podané dne 15. 10. 2014, resp. 8. 1. 2015, byly včasné.

19. Obě kárné žaloby byly podány osobou oprávněnou podle § 117 odst. 2 písm. a) exekučního řádu a obsahovaly jméno, příjmení a sídlo soudního exekutora, proti kterému směřovaly. Kárný žalobce dostatečně popsal skutek, ve kterém spatřoval kárné provinění obviněného (viz výše), a označil důkazy, o něž opřel svůj návrh.

20. Kárný soud uzavřel, že kárné žaloby splňují předpoklady pro věcné projednání.

IV. Ústní jednání dne 13. 5. 2015

21. Při ústním jednání dne 13. 5. 2015 kárný žalobce i kárně obviněný setrvali na svých stanoviscích. Kárný žalobce se na úvod omluvil za chyby obsažené v kárných žalobách (viz poznámky pod čarou v tabulce v odst. 3 rozhodnutí). Následně stručně zopakoval obsah kárných žalob. Kárně obviněný v plném rozsahu odkázal na své vyjádření ke kárným návrhům, resp. na jeho doplnění.

22. Při posouzení jednotlivých skutků, které jsou kárně obviněnému kladeny za vinu, soud vyšel z listinných důkazů, které byly v řízení předloženy, z rozhodné právní úpravy i ze své ustálené judikatury. Soud provedl všechny navržené důkazy.

Listinné důkazy

23. Skutková tvrzení kárného žalobce nebyla mezi stranami sporná. Kárně obviněný souhlasil, že v exekučních řízeních specifikovaných ve výroku, jež byly provedeny prodejem nemovitých věcí, počítal odměnu soudního exekutora ve výši 15 % z nejvyššího dražebního podání. Tato skutečnost byla prokázána i provedením navržených listinných důkazů.

Exekuční řízení pod sp. zn. 125 EX 307/08

24. Příkazem k úhradě nákladů exekuce ze dne 9. 4. 2013, čj. 125 EX 307/08 – 283, kárně obviněný určil svou odměnu jako 15 % ze základu, za který považoval nejvyšší podání v dražbě spoluvlastnického podílu povinného na nemovitých věcech ve výši 46 667 Kč (podle usnesení o příklepu ze dne 12. 2. 2013, čj. 125 EX 307/08 – 238), po zaokrouhlení 46 700 Kč.

25. Usnesením ze dne 19. 6. 2013, čj. 125 EX 307/08 – 335, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 56 667 Kč [*Správně měla být rozdělovaná podstata ve výši 46 667 Kč*] se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 14 533 Kč a částečně pohledávka přihlášeného zástavního věřitel, částkou ve výši 42 134 Kč. Podle sdělení kárně obviněného ze dne 7. 8. 2014 adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, byly rozvržené částky vyplaceny dne 23. 10. 2013.

26. Usnesením ze dne 21. 5. 2014, čj. 125 EX 307/08 – 352, kárně obviněný opravil příkaz k úhradě nákladů exekuce čj. 125 EX 307/08 – 283 ve výroku tak, že náklady exekuce určil částkou 12 294 Kč. Usnesením ze dne 15. 7. 2014, čj. 125 EX 307/08 – 354, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 46 667 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 12 294 Kč a částečně pohledávka přihlášeného zástavního věřitele, částkou ve výši 34 373 Kč. Rozdíl mezi výší nákladů exekuce určených usnesením čj. 125 EX 307/08 – 335 a opravným usnesením odpovídá snížení odměny spočítané podle vzorce kárného žalobce.

Exekuční řízení pod sp. zn. 125 EX 892/12

27. Usnesením ze dne 5. 3. 2014, čj. 125 EX 892/12 – 90, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 266 667 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 58 516 Kč a částečně pohledávka přihlášeného zástavního věřitele, částkou ve výši 208 151 Kč. Podle odůvodnění usnesení kárně obviněný vypočítal svou odměnu jako 15 % ze základu, za který považoval nejvyšší podání v dražbě spoluvlastnického podílu povinného na nemovitých věcech ve výši 266 667 Kč. Zbytek nákladů exekučního řízení byl tvořen náhradou hotových výdajů a DPH. Podle sdělení kárně obviněného ze dne 7. 8. 2014 adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, byly rozvržené částky vyplaceny dne 10. 4. 2014.

28. Usnesením ze dne 21. 5. 2014, čj. 125 EX 892/12 – 102, kárně obviněný opravil usnesení čj. 125 EX 892/12 – 90 ve výroku tak, že z rozdělované podstaty ve výši 266 667 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 44 879 Kč a částečně pohledávka přihlášeného zástavního věřitele, částkou ve výši 221 788 Kč.

29. Jak upozornil kárný žalobce, kárně obviněný spočítal odměnu chybně i v opravném usnesení. Zapomněl totiž od nejvyššího podání odečíst kromě znalečného i paušální náhradu hotových výdajů ve výši 5 505,50 Kč včetně DPH (standardní paušál 3 500 Kč, zvýšený o 30 % podle § 13 odst. 8 vyhl. č. 330/2001 Sb., ve znění do 31. 12. 2012, + DPH). Odměna tedy měla činit 32 580 Kč (39 421,8 včetně DPH) a náklady exekuce celkem 49 525,30 Kč. Chybným výpočtem v opravném usnesení tak kárně obviněný poškodil sám sebe.

Exekuční řízení pod sp. zn. 125 EX 46/08

30. Příkazem k úhradě nákladů exekuce ze dne 2. 4. 2013, čj. 125 EX 46/08 – 176, kárně obviněný určil svou odměnu jako 15 % ze základu, za který považoval nejvyšší podání v dražbě spoluvlastnického podílu povinného na nemovitých věcech ve výši 24 667 Kč

(podle usnesení o příklepu ze dne 17. 12. 2012, čj. 125 EX 46/08 – 163), po zaokrouhlení 24 700 Kč.

31. Usnesením ze dne 23. 5. 2013, čj. 125 EX 46/08 – 185, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 24 667 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 8 724 Kč a částečně pohledávka oprávněné, částkou ve výši 15 943 Kč. Podle sdělení kárně obviněného ze dne 21. 11. 2014 adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, byly rozvržené částky vyplaceny dne 19. 6. 2013.

32. Usnesením ze dne 21. 11. 2014, čj. 125 EX 46/08 – 200, kárně obviněný opravil příkaz k úhradě nákladů exekuce čj. 125 EX 46/08 – 176 ve výroku tak, že náklady exekuce určil částkou 7 865 Kč. Rozdíl mezi výší nákladů exekuce určených usnesením čj. 125 EX 46/08 – 185 a opravným usnesením odpovídá snížení odměny spočítané podle vzorce kárného žalobce.

Exekuční řízení pod sp. zn. 125 EX 62/08

33. Usnesením ze dne 9. 1. 2014, čj. 125 EX 62/08 – 158, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 225 000 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 46 548 Kč, pohledávka oprávněného ve výši 49 524 Kč a částečně pohledávka přihlášeného věřitele, částkou ve výši 128 928 Kč. Podle odůvodnění usnesení kárně obviněný vypočítal svou odměnu jako 15 % ze základu, za který považoval nejvyšší podání v dražbě nemovitých věcí povinného ve výši 225 000 Kč (podle usnesení o příklepu ze dne 15. 10. 2013, čj. 125 EX 62/08 – 133). Zbytek nákladů exekučního řízení byl tvořen náhradou hotových výdajů a DPH. Podle sdělení kárně obviněného ze dne 21. 11. 2014 adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, byly rozvržené částky vyplaceny dne 13. 2. 2014.

34. Usnesením ze dne 21. 11. 2014, čj. 125 EX 62/08 – 177, kárně obviněný opravil usnesení čj. 125 EX 62/08 – 158 ve výroku tak, že z rozdělované podstaty ve výši 225 000 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 39 421 Kč, pohledávka oprávněného ve výši 49 524 Kč a částečně pohledávka přihlášeného věřitele, částkou ve výši 136 055 Kč. Rozdíl mezi výší nákladů exekuce určených usnesením čj. 125 EX 62/08 – 158 a opravným usnesením odpovídá snížení odměny spočítané podle vzorce kárného žalobce.

Exekuční řízení pod sp. zn. 125 EX 119/07

35. Usnesením ze dne 23. 11. 2013, čj. 125 EX 119/07 – 239, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 55 655 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 19 070 Kč a částečně pohledávka oprávněné částkou ve výši 36 585 Kč. Podle odůvodnění usnesení kárně obviněný vypočítal svou odměnu jako 15 % ze základu, za který považoval nejvyšší podání v dražbě nemovitých věcí povinného ve výši 55 655 Kč (podle usnesení o příklepu ze dne 15. 10. 2013, čj. 125 EX 119/07 – 222). Zbytek nákladů exekučního řízení byl tvořen náhradou hotových výdajů a DPH. Podle sdělení kárně obviněného ze dne 21. 11. 2014 adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, byly rozvržené částky vyplaceny dne 2. 1. 2014.

36. Usnesením ze dne 21. 11. 2014, čj. 125 EX 119/07 – 279, kárně obviněný opravil usnesení čj. 125 EX 119/07 – 239 ve výroku tak, že z rozdělované podstaty ve výši 55 655 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 16 141 Kč a částečně pohledávka oprávněné částkou ve výši 39 514 Kč. Rozdíl mezi výší nákladů exekuce určených usnesením čj. 125 EX 119/07 – 239 a opravným usnesením odpovídá snížení odměny spočítané podle vzorce kárného žalobce.

Exekuční řízení pod sp. zn. 125 EX 405/11

37. Usnesením ze dne 16. 5. 2013, čj. 125 EX 405/11 – 199, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 350 000 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 69 061 Kč a částečně pohledávka přihlášeného zástavního věřitele, částkou ve výši 280 939 Kč. Podle odůvodnění usnesení kárně obviněný vypočítal svou odměnu jako 15 % ze základu, za který považoval nejvyšší podání v dražbě nemovitých věcí povinného ve výši 350 000 Kč (podle usnesení o příklepu ze dne 12. 2. 2013, čj. 125 EX 405/11 – 175). Zbytek nákladů exekučního řízení byl tvořen náhradou hotových výdajů a DPH. Podle sdělení kárně obviněného ze dne 21. 11. 2014 adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, byly rozvržené částky vyplaceny dne 19. 6. 2013.

38. Usnesením ze dne 21. 11. 2014, čj. 125 EX 405/11 – 213, kárně obviněný opravil usnesení čj. 125 EX 405/11 – 199 ve výroku tak, z rozdělované podstaty ve výši 350 000 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 58 491 Kč a částečně pohledávka přihlášeného zástavního věřitele, částkou ve výši 291 509 Kč. Rozdíl mezi výší nákladů exekuce určených usnesením čj. 125 EX 405/11 – 199 a opravným usnesením odpovídá snížení odměny spočítané podle vzorce kárného žalobce.

Exekuční řízení pod sp. zn. 125 EX 443/07

39. Usnesením ze dne 14. 5. 2013, čj. 125 EX 443/07 – 279, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 266 667 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 52 193 Kč a částečně pohledávka oprávněné částkou ve výši 214 474 Kč. Podle odůvodnění usnesení kárně obviněný vypočítal svou odměnu jako 15 % ze základu, za který považoval nejvyšší podání v dražbě nemovitých věcí povinného ve výši 266 667 Kč (podle usnesení o příklepu ze dne 25. 3. 2013, čj. 125 EX 443/07 – 245). Zbytek nákladů exekučního řízení byl tvořen náhradou hotových výdajů a DPH. Podle sdělení kárně obviněného ze dne 21. 11. 2014 adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, byly rozvržené částky vyplaceny dne 7. 10. 2013.

40. Usnesením ze dne 21. 11. 2014, čj. 125 EX 443/07 – 289, kárně obviněný opravil usnesení čj. 125 EX 443/07 – 279 ve výroku tak, že z rozdělované podstaty ve výši 266 667 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 44 182 Kč a částečně pohledávka oprávněné částkou ve výši 222 485 Kč. Rozdíl mezi výší nákladů exekuce určených usnesením čj. 125 EX 443/07 – 279 a opravným usnesením odpovídá snížení odměny spočítané podle vzorce kárného žalobce.

Exekuční řízení pod sp. zn. 125 EX 119/10

41. Příkazem k úhradě nákladů exekuce ze dne 20. 3. 2012, čj. 125 EX 119/10 – 165, kárně obviněný určil svou odměnu jako 15 % ze základu, za který považoval nejvyšší podání v dražbě nemovitých věcí povinné ve výši 150 000 Kč (podle usnesení o příklepu ze dne 20. 3. 2012, čj. 125 EX 119/10 – 164).

42. Usnesením ze dne 7. 6. 2012, čj. 125 EX 119/10 – 221, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 150 000 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 35 396 Kč a částečně pohledávka přihlášeného zástavního věřitele, částkou ve výši 114 604 Kč. Podle sdělení kárně obviněného ze dne 21. 11. 2014 adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, byly rozvržené částky vyplaceny dne 3. 8. 2012.

43. Usnesením ze dne 21. 11. 2014, čj. 125 EX 119/10 – 253, kárně obviněný opravil příkaz k úhradě nákladů exekuce čj. 125 EX 119/10 – 165 ve výroku tak, že náklady exekuce určil částkou 30 019 Kč. Rozdíl mezi výší nákladů exekuce určených usnesením čj. 125 EX 443/07 – 279 a opravným usnesením odpovídá snížení odměny spočítané podle vzorce kárného žalobce.

Exekuční řízení pod sp. zn. 125 EX 372/11

44. Příkazem k úhradě nákladů exekuce ze dne 26. 6. 2012, čj. 125 EX 372/11 – 120, kárně obviněný určil svou odměnu jako 15 % ze základu, za který považoval nejvyšší podání v dražbě nemovitých věcí povinné ve výši 215 000 Kč (podle usnesení o příklepu ze dne 26. 6. 2012, čj. 125 EX 372/11 – 119).

45. Usnesením ze dne 30. 8. 2012, čj. 125 EX 372/11 – 152, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 215 000 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 46 112 Kč a částečně pohledávka přihlášeného věřitele, částkou ve výši 168 888 Kč. Podle sdělení kárně obviněného ze dne 21. 11. 2014 adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, byly rozvržené částky vyplaceny dne 1. 10. 2012.

46. Usnesením ze dne 21. 11. 2014, čj. 125 EX 372/11 – 180, kárně obviněný opravil příkaz k úhradě nákladů exekuce čj. 125 EX 372/11 – 120 ve výroku tak, že náklady exekuce určil částkou 39 091 Kč. Rozdíl mezi výší nákladů exekuce určených usnesením čj. 125 EX 443/07 – 279 a opravným usnesením odpovídá snížení odměny spočítané podle vzorce kárného žalobce.

Exekuční řízení pod sp. zn. 125 EX 803/09

47. Příkazem k úhradě nákladů exekuce ze dne 12. 11. 2012, čj. 125 EX 803/09 – 212, kárně obviněný určil jako 15 % ze základu, za který považoval nejvyšší podání v dražbě spoluvlastnického podílu na nemovitých věcech povinného ve výši 74 000 Kč (podle usnesení o příklepu ze dne 30. 8. 2012, čj. 125 EX 803/09 – 190).

48. Usnesením ze dne 11. 12. 2012, čj. 125 EX 803/09 – 225, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 74 000 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 17 580 Kč a částečně pohledávka oprávněné částkou ve výši 56

420 Kč. Podle sdělení kárně obviněného ze dne 21. 11. 2014 adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, byly rozvržené částky vyplaceny dne 14. 2. 2013.

49. Usnesením ze dne 21. 11. 2014, čj. 125 EX 803/09 – 245, kárně obviněný opravil příkaz k úhradě nákladů exekuce čj. 125 EX 803/09 – 212 ve výroku tak, že náklady exekuce určil částkou 14 916 Kč. Rozdíl mezi výší nákladů exekuce určených usnesením čj. 125 EX 443/07 – 279 a opravným usnesením odpovídá snížení odměny spočítané podle vzorce kárného žalobce.

Exekuční řízení pod sp. zn. 125 EX 418/10

50. Příkazem k úhradě nákladů exekuce ze dne 10. 7. 2012, čj. 125 EX 418/10 – 146, kárně obviněný určil svou odměnu jako 15 % ze základu, za který považoval nejvyšší podání v dražbě nemovitostí povinného ve výši 245 000 Kč (podle usnesení o příklepu ze dne 10. 7. 2012, čj. 125 EX 418/10 – 145). [pozn. NSS: toto usnesení bylo v kárné žalobě nesprávně označeno čj. 125 EX 418/10 – 190]

51. Usnesením ze dne 20. 11. 2012, čj. 125 EX 418/10 – 185, kárně obviněný rozhodl, že z rozdělované podstaty ve výši 245 000 Kč se uspokojí jeho pohledávka na nákladech exekučního řízení ve výši 51 360 Kč, pohledávka přihlášeného zástavního věřitele ve výši 147 293,46 Kč a částečně pohledávka oprávněné částkou ve výši 46 346,54 Kč. Podle sdělení kárně obviněného ze dne 21. 11. 2014 adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, byly rozvržené částky vyplaceny dne 14. 2. 2013.

52. Usnesením ze dne 21. 11. 2014, čj. 125 EX 418/10 – 207, kárně obviněný opravil příkaz k úhradě nákladů exekuce čj. 125 EX 418/10 – 146 ve výroku tak, že náklady exekuce určil částkou 43 536 Kč. Rozdíl mezi výší nákladů exekuce určených usnesením čj. 125 EX 443/07 – 279 a opravným usnesením odpovídá snížení odměny spočítané podle vzorce kárného žalobce.

Kontrola z 14. – 15. 7. 2010

53. Z předložené závěrečné zprávy z kontroly provedené ve dnech 14. a 15. 7. 2010 kárný soud ověřil, že Ministerstvo spravedlnosti při této kontrole vytklo kárně obviněnému nesprávný postup při výpočtu odměny podle § 5 odst. 3 vyhlášky č. 330/2001 Sb. v souvislosti s řízením vedeným pod sp. zn. 125 EX 55/08.

Skutečnosti zjištěné předběžným šetřením soudu

54. Ze zprávy Exekutorské komory ČR (dále jen „Komora“) ze dne 12. 5. 2015 soud zjistil, že k uvedenému dni nenabylo právní moci žádné rozhodnutí kárného senátu Komory, kterým by byl soudní exekutor JUDr. M. F. shledán vinným z kárného provinění.

55. Z evidence Nejvyššího správního soudu vyplynulo, že rozhodnutím kárného soudu ze dne 21. 5. 2012, čj. 15 Kse 12/2001 – 86, byl kárně obviněný shledán vinným tím, že v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 125 Ex 292/06 nedoručil dražební vyhlášku

zástavnímu věřiteli a tím mu znemožnil přihlásit zajištěnou pohledávku za povinným a dosáhnout tak jejího uspokojení z rozvrhu rozdělované podstaty, čímž se dopustil kárného provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2012. Za toto kárné provinění bylo kárně obviněnému uděleno napomenutí podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2012.

Závěrečné návrhy

56. Kárný žalobce zdůraznil, že správný způsob stanovení základu pro výpočet odměny soudních exekutorů podle § 5 odst. 3 exekučního tarifu byl popsán již v článku publikovaném v nultém čísle Komorních listů ze září 2009. Kárně obviněnému byl nesprávný výpočet odměny vyčten i při kontrole v roce 2010. Kárně obviněný nezohlednil metodiku uveřejněnou v Komorních listech, závěry ministerské kontroly a přehlížel i judikaturu kárného soudu, podle které nesprávný výpočet základu podle § 5 odst. 3 exekučního tarifu představuje kárné provinění. Svým jednáním kárně obviněný porušoval zákon a obohacoval se na úkor oprávněných a přihlášených věřitelů. Kárný žalobce považoval za přitěžující okolnost, že kárně obviněný provedl nápravu svých pochybení až po provedených kontrolách a dále to, že v minulosti již byl uznán vinným ze spáchání kárného provinění. Závěrem kárný žalobce navrhl, aby kárný soud uložil kárně obviněnému kárné opatření v podobě pokuty ve výši 500 000 Kč.

57. Kárně obviněný připustil svou nedůslednost při výpočtu odměny podle předmětného ustanovení exekučního tarifu. Omluvil se za své pochybení, vyjádřil nad ním lítost a přislíbil, že do budoucna se již nebude opakovat.

V. Posouzení věci kárným soudem

58. Všechna vytýkaná pochybení, která kárný soud posoudil jako pokračování v témže skutku (viz výše odst. 15 až 17), měla spočívat v chybném výpočtu odměny soudního exekutora podle § 5 odst. 3 exekučního tarifu. Podle citovaného ustanovení „*[p]okud při exekuci postižením nemovitostí nebo při exekuci postižením podniku byly uspokojeny zcela nebo zčásti nároky oprávněného, toho, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný anebo věřitele povinného, který podal přihlášku, je základem pro určení odměny ta část rozdělované podstaty, kterou byly takto uspokojeny nároky těchto osob.*“ Z takto stanoveného základu se výše odměny vypočte podle § 6 exekučního tarifu:

(1) Odměna za exekuci ukládající zaplacení peněžité částky činí

do 3 000 000 Kč základu 15 %,
z přebývajících částky až do 40 000 000 Kč základu 10 %,
z přebývajících částky až do 50 000 000 Kč základu 5 %,
z přebývajících částky až do 250 000 000 Kč základu 1 %.

(2) Částka nad 250 000 000 Kč se do základu nezapočítává.

(3) Odměna podle odstavce 1 činí nejméně 3 000 Kč.

59. Kárný soud podrobně popsal způsob výpočtu odměny soudního exekutora podle § 5 odst. 3 exekučního tarifu v části IV.1. rozhodnutí ze dne 31. 7. 2012, čj. 14 Kse 10/2011 – 117 (převzato i v rozhodnutích ze dne 13. 1. 2014, čj. 14 Kse 1/2013 – 119, a ze dne 9. 9. 2014, čj. 14 Kse 2/2014 – 66), na které nyní v podrobnostech odkazuje.

60. Kárně obviněný pochybil, považoval-li za základ pro výpočet odměny při exekuci postižením nemovitosti výtěžek dražby, tedy zaplacené nejvyšší podání. Výše citovaný § 5 odst. 3 exekučního tarifu nepřipouští jiný výklad, než že základem pro výpočet odměny je ta část rozdělované podstaty, kterou byly zcela nebo zčásti uspokojeny nároky oprávněného, toho, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný anebo věřitele povinného, který podal přihlášku. Výši odměny proto nelze počítat z částky zahrnující také náklady exekuce.

61. Při výpočtu základu je od výtěžku dražby nejdříve třeba odečíst hotové výdaje (včetně DPH, je-li soudní exekutor plátcem). Zbývající částka představuje základ zvýšený o odměnu exekutora. Pokud si tuto částku označíme písmenem X, dostaneme následující rovnici, kde Z je základ a O je odměna:

$$X = Z + O$$

62. Procentuální výše odměny je stanovena v § 6 exekučního tarifu. Všechna posuzovaná exekuční řízení spadala do první skupiny popsané v § 6 odst. 1 (základ do 3 000 000 Kč), odměna proto činí 15 % základu. Je-li exekutor plátcem DPH, je třeba v souladu s § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, připočíst daň z přidané hodnoty ve výši 21 % [popř. 20 % podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o dani z přidané hodnoty ve znění účinném do 31. 12. 2012]. Odměna potom činí 18,15 % základu (21 % z 15 = 3,15; to je hodnota v procentech, kterou je nutno přičíst k výši odměny), případně 18 % (při 20 % dani z přidané hodnoty). Rovnice pro výpočet odměny proto dostává následující podobu:

$$X = Z + 0,1815 \times Z$$

$$X = 1,1815 \times Z$$

$$Z = \frac{X}{1,1815}$$

63. Hodnotu X, tedy zaplacené nejvyšší podání v dražbě snižené o hotové výdaje, v každém jednotlivém případě známe, není proto složité stanovit základ pro výpočet odměny.

64. Kárný soud opakovaně judikoval, že kárné řízení nemůže nahrazovat věcný soudní přezkum rozhodnutí exekutorů, která mohou být přezkoumána na základě opravných prostředků upravených exekučním řádem nebo občanským soudním řádem, a že soudní exekutoři zásadně nemohou být postižováni za své právní názory. Soudní exekutoři však mají být kárně odpovědní za své „*excesivní přehmaty, pod něž lze jistě podřadit porušení zřejmého a nesporného ustanovení zákona, případně jeho interpretaci naprosto extrémním a nepřijatelným způsobem*“ (srov. rozhodnutí ze dne 14. 2. 2011, čj. 14 Kse 6/2010 – 181).

65. V rozhodnutích čj. 14 Kse 10/2011 – 117, 14 Kse 1/2013 – 119 a 14 Kse 2/2014 – 66, kárný soud uzavřel, že počítání odměny soudního exekutora z nejvyššího dražebního podání, místo ze správně stanoveného základu, překračuje hranici akceptovatelného právního názoru. Skutečnost, že podobné ustanovení týkající se výpočtu odměny insolvenčních správců při konkursu bylo pro zjednodušení novelizováno, neměla vliv na posouzení jednání kárně obviněného, který byl upozorněn na správnou interpretaci § 5 odst. 3 exekučního tarifu již při kontrole jeho exekutorského úřadu provedené Ministerstvem spravedlnosti ve dnech 14. a 15. 7. 2010. Správný výpočet odměny soudního exekutora při exekuci postižením nemovitostí vyplývá i z citované judikatury kárného soudu, rozhodnutí čj. 14 Kse 10/2011 – 117 přitom předcházelo většině vytýkaných pochybení kárně obviněného (s výjimkou příkazů k úhradě nákladů exekuce čj. 125 EX 119/10 – 165, 125 EX 372/11 – 120 a 125 EX 418/10 – 146).

66. Kárný soud uzavřel, že ze strany kárně obviněného se nejednalo o legitimní aplikaci vlastního právního názoru při interpretaci sporného ustanovení, ale o porušení ustanovení právního předpisu, které jiný výklad nepřipouští. Pochybení kárně obviněného spočívající v porušení § 5 odst. 3 exekučního tarifu proto posoudil jako kárné provinění ve smyslu § 116 odst. 2 exekučního řádu. Následné vrácení vzniklého obohacení na základě opravných usnesení vydaných po kontrole Ministerstva spravedlnosti mohlo mít vliv pouze na druh a výši uložené sankce (viz níže), nikoliv na hodnocení skutku jako kárného provinění (srov. rozhodnutí čj. 14 Kse 10/2011 – 117).

VI. Sankce

67. Kárný soud shledal, že kárně obviněný se dopustil shora popsaného kárného provinění ve formě pokračujícího deliktu.

68. Kárný žalobce navrhl v obou kárných žalobách spojených ke společnému projednání, aby bylo kárně obviněnému uloženo kárné opatření ve formě pokuty ve výši 500 000 Kč. Tímto návrhem kárný soud není vázán a považuje jej za nepřiměřený.

69. Při úvaze o výši sankce soud zohlednil, že škoda způsobená kárným proviněním nebyla vysoká (v případě jednotlivých pochybení v řádech tisíců korun) a že kárně obviněný odstranil škodlivý následek kárného deliktu vydáním opravných usnesení ve všech věcech, v nichž se dopustil chybného výpočtu výše odměny. Kárně obviněný svou vinu doznal a upřímně jí litoval, což bylo zřejmé nejen z vyjádření ke kárným žalobám, ale i z jeho vystupování při jednání kárného soudu.

70. Po zvážení všech rozhodujících kritérií spoluurčujících povahu a závažnost kárného provinění, kárný soud uzavřel, že přiměřeným kárným opatřením v posuzované věci je uložení písemného napomenutí podle § 116 odst. 6 písm. a) exekučního řádu. Kárně obviněný tím, že situaci uznal, přistoupil k nápravě a zjištěná pochybení odčinil, projevil opravdovou snahu po narovnání svých pochybení a odstranění jejich následků. Kárný soud proto uzavřel, že uložené kárné opatření vystihuje všechny okolnosti případu a je přiměřeným a dostatečným opatřením k motivaci kárně obviněného, aby řádně vykonával funkci soudního exekutora.

71. Závěrem soud vyjadřuje politování, že kárné žaloby vytykající obviněnému nesprávné výpočty a žádající mimořádně přísné potrestání samy nebyly prosty početních chyb. Kárný žalobce s odborným zázemím celého ministerstva má přitom nepochybně možnosti, aby se vyvaroval jednání, které vytýká kárné obviněnému. To platí tím spíše, že se chyby ve výpočtech odměn jednotlivých právních profesí objevují, pravidelně zkoumají a napravují, aniž by to vždy vedlo ke kárnému postihu jednajících osob.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2015

JUDr. Jan Passer
předseda kárného senátu